

zondag 29 december 2013

Brokken Festival prima afsluiter van mooi muziekjaar

Voor de zesde keer alweer het **Brokken Festival** in het Amsterdamse **Bimhuis**, eerdere afleveringen gemist omdat er ook altijd wel wat moois in Leiden te doen was. Dit jaar is dat niet anders maar sinds de start van **Club 100**, iedere laatste woensdag van de maand in **Zaal 100**, is MuziekGezien daar niet meer weg te slaan. En aangezien deze club een groot deel van het festival uitmaakt vandaag voor het Brokken Festival gekozen.

Het festival bestaat uit drie sets met in totaal acht optredens en de middag opent met een optreden van de **Brokkenfabriek** die muziek spelen bij animaties van **Gusje Kaayk**. Met **Jochem Braat** (piano), **Klára Andrlóvá** (percussie), **Bart van Gemert** (drums), **Dianne Verdonk** (bas), **Rutger van Willigen** (cello), **Enric Sans I Morera** (basklarinet), **Stefan Woudenberg** (klarinet) en **Corrie van Binsbergen** (gitaar en composities) begint het festival heel gevarieerd van modern klassiek tot vrije improvisatie en van jazz via oude swing tot regelrechte pop. De toon is gezet!

Aanstichtster van dit alles is gitariste/componiste **Corrie van Binsbergen**, al jarenlang brengt ze allerlei spannende muzikale en literaire combinaties samen en het Brokken Festival is een soort highlights van het afgelopen jaar op muzikaal gebied. En daar hoort ook een kort solo optreden van haarzelf bij, want afgelopen zomer nam ze per ongeluk een solo cd op. Een kort sfeerrijk optreden, waarbij de grenzen van de gitaar worden opgezocht. Betoverend mooi!

Het eerste deel van het festival wordt afgeloten door de broers **Bram** en **Jasper Stadhouders**, beide gitaristen, waarbij Bram nog voor de nodige rust en orde zorgt maar Jasper alle kanten opgaat en zijn gitaar zwaar mishandelt. Hier worden geen grenzen opgezocht, maar grenzen overschreden! Boeiend om te zien én te horen, maar ze zijn wel zo druk bezig met hun gitaren dat enige interactie met het publiek ontbreekt. Tijdens de eerste pauze blijken meer bezoekers dat een gemis te vinden.

Het tweede deel begint met een optreden van The Two Al's, **Albert van Veenendaal** op 'prepared' piano en **Alan Purves** op percussie, squeaky toys, etcetera. En terwijl de zon langzaam ondergaat improviseren ze er helemaal op los. Prachtige combinatie van diverse stijlen, soms ongrijpbaar en dan weer heel toegankelijk. En dankzij Alan Purves ook hilarisch!

Diezelfde **Alan van Veenendaal** is ook componist en schreef voor harpiste **Miriam Overlach** het stuk Plastic Crusader in vier delen. Vanavond is de wereldpremiere van dit stuk dat zich ergens beweegt op de grens van klassieke muziek in vrije improvisatie. Na al die harpen op het Jazz Harp Festival in Leiden is dit weer een heel ander geluid, wel een staande ovatie waard!

Miriam is één van de vijf leden van de eerder genoemde Club 100 denktank, net als **Marnix Dorrestein**. Samen met **Jasja Offermans**, ook denktank lid, speelt hij hier één nummer van zijn voormalige band Über-Ich. Een mooi duet dat best langer had mogen duren.

Maar Marnix gaat door met zijn nieuwe band **IX** en dat klinkt toch ook weer heel goed. Met **Jasper Slijderink** op toetsen en **Jelle Huiberts** op drums worden we getrakteerd op een heerlijke en vooral spannende indie-rock band. In feite is dit de band achter **Kris Berry & Perquisite**, dus wie weet weer eind januari te zien tijdens de **Leiden Jazzweek** in de **Q-Bus**.

Na de tweede pauze, er moet af en toe flink omgebouwd worden, volgt er nog een laatste jamsessie in het verlengde van de jamsessie bij de eerste Club 100 plaats. Was toen overweldigend, is het nu weer. Met denktankleden **Morris Kliphuis** (hoorn, o.a. Kapok) en **Lucas Dols** (bas, Tin Men & The Telephone) en verder **Marcel Veenendaal** (zang en gitaar, Di-rect), **Niels Broos** (toetsen), **Bobby Petrov** (drums, Tin Men & The Telephone), Corrie en gastoptredens van **Guus van der Steen** (Kern Koppen) en **Qeaux Qeaux Joans** (zang).

Het begint rustig waarbij Guus nog de kans krijgt het eerste deel van zijn verhaal over zijn eerste vriendin te vertellen, maar al snel gaat het alle kanten op. Ze spelen bijna een uur lang en het verveelt geen seconde, ze lijken wel allemaal in trance. En een groot deel van het publiek ook. Dit jaar weer veel mooie muziek gehoord en gezien, maar dit was op de valreep zeker weer één van de hoogtepunten! Een prima afsluiter van dit mooie muziekjaar.